

CREDINȚA ESTE SUBSTANȚA

...Ei vor obține câteva dispozitive noi pentru înregistrare.

Noi abia știm unde vom fi în fiecare seară. Dacă nu greșesc, cred că aceasta este a treia mutare din ultimele patru seri, iar mâine seară cred că ne vom muta din nou. Aceasta face să fie foarte rău, doar să ne mutăm în jur din loc în loc. Atunci, cu greu veți...este doar un loc nou în fiecare seară și aceasta este foarte greu. Eu cred că într-o zi, când mă voi întoarce din nou în Oakland, poate vom putea obține auditoriul de aici pentru o săptămână sau două, și atunci vom putea avea o adevărată trezire și o adevărată adunare. Nu credeți și voi aceasta? Da, și eu cred că am putea. Acesta este doar programul nostru care este așa de neregulat. Ei bine, voi spune aceasta: noi suntem pentru o noapte sau două aici, apoi o sută de mile mai departe. În timpul când noi obținem un loc, oamenii se așază și pot să vadă mișcarea supranaturală a lui Dumnezeu, apoi ei închid adunarea și merg altundeva, două, trei sau patru sute de mile mai departe și încep din nou, și tocmai când oamenii ajung în faza de trezire, când ei pot să fie vindecați și multe lucruri pot fi făcute...

...cred că, după ce mă întorc din Canada, ei bine, înainte ca să mergem în Mexic sau oriunde, cred că vom pregăti locurile de trezire și vom sta aproximativ o lună într-un loc sau ceva în felul acesta, pentru ca să putem cu adevărat să aducem oamenii...când ei pot sta destul de mult până când oamenii pentru care s-a făcut rugăciune, vor începe să vină înapoi cu mărturii că sunt bine, făcând bine în felul acesta, mărturiile lor mergând...ca în orașelul meu, în Jeffersonville, Indiana. Păi, nu este nimic acolo. Vai, îndată ce revenim în oraș, sute de oameni de pretutindeni se îngrămădesc pentru că stați într-un loc, voi nu sunteți în mutare în felul acesta.

Și apoi, prieteni, sunt aproximativ șase luni de când eu merg aproape zi și noapte. Astăzi, am avut o zi minunată singur cu Dumnezeu. Nimeni nu a fost acolo decât eu și Domnul. Sunt mult mai liniștit când sunt singur. Acum, mai am încă cinci adunări înainte să mă odihnesc, încă cinci adunări, apoi în luna Mai, voi lua o lună întreagă ca să merg în Munții Stâncoși, unde vai, singur acolo când te aștepți să iei... îmi place să fiu singur cu Dumnezeu. Așa îl găsesc că este așa de scump pentru mine. Apoi mă întorc să încep în Canada...

...acum, noi nu avem destul timp. La ce oră trebuie să închideți auditoriul?

Unsprezece fix? La unsprezece fix cred că au zis că vor închide auditoriul. În seara aceasta vreau să iau puțin timp ca să vorbesc și să învăț Cuvântul credinței, pentru ca voi să știți cum să vă apropiați de Dumnezeu. Există multe subiecte din acestea mari și adânci despre care oamenii pretind că știu multe, dar când ajung jos la ultima suflare, se vede că cunosc foarte puțin. Acum, aceasta este adevărat. Și în seara aceasta vom afla câteva din aceste lucruri. Apropo, poimăine seară, la celălalt auditoriu, voi face o schiță a vieții mele, dacă doriți să auziți. Vreți să auziți aceasta? Să văd mâinile voastre. Aceasta este bine. Ați anunțat unde este auditoriul?

...în care veți obține o idee rezonabilă, pentru că vreau să fiți vindecați. Pentru aceasta sunt aici. Este un mare sacrificiu să fiu aici, prieteni. Eu am o casă, o familie și sunt nou, sunt doar un prunc în lucrare. Sunt doar câteva luni de când darul de vindecare a venit la mine.

Eu nu am... nu sunt proprietarul casei mele. Locuiesc într-o căsuță cu două camere sub formă de „L”. Soția mea aduce apă de undeva, aproape de la jumătatea orașului, o duce la casă din nou. Mi s-au oferit case minunate în diferite orașe unde ei mi-au spus: „Voi construi o casă care valorează cinci mii de dolari și doar ți-o voi da ție.”

Prieteni, pentru mine nu este vorba de bani. Îmi doresc ca niciodată să nu trebuiască nici măcar să mă gândesc la aceasta. Acesta este motivul că mulți dintre voi ați trimis, voi îmi trimiteți darurile voastre, eu nu le accept deoarece nu sunt interesat de banii voștri, ci vreau încrederea voastră. Sunt aici pentru vindecarea voastră.

Așa cum vorbeam despre căsuță, soție și cei doi copii, mi-ar plăcea să fiu cu ei în seara aceasta. Acum este unsprezece fix și acea micuță credincioasă este pe genunchi acum și se roagă pentru mine. Știe că este timpul să încep serviciul. Scumpa mea mamă bătrână, se roagă pentru mine. Băiatul, mama lui a murit când el avea doi ani, el se roagă pentru mine. Și cumva, când vin la amvon, simt că rugăciunile lor primesc răspuns, și eu știu că El este aproape. Nu vă puteți imagina cât doresc să-i văd pe ei în această seară. Când i-am părăsit la avion, cu câteva luni în urmă, înainte se a pleca, ei se țineau de haina mea și plângeau. Doctorul din biserica mea, mi-a spus că nu voi mai trăi decât un an. A zis că în felul cum trăiesc, într-o seară voi face un atac de inimă la amvon, și micuțului meu băiat îi era teamă de aceasta, el doar plângea și spunea: „Tati, nu te duce.”

Dar există ceva care mă cheamă la cei bolnavi și suferinzi. Prieteni, eu pot să vă ajut doar dacă voi mă credeți. Aceasta este singura cale prin care pot să fac ceva pentru voi. Și mie mi-ar plăcea să fiu acolo în seara aceasta. Voi nu știți cât mi-aș dori...Mulți dintre voi știu cum este să fii departe de casă, nu-i așa? Dar eu...am zis că aceasta este doar o mică colibă. Nu este nevoie de o casă mare pentru un cămin, ci este caracterul din interior care face căminul. Eu sunt mulțumitor pentru un cămin. Deci, Dumnezeu să vă binecuvânteze. Rugați-vă pentru mine și vă voi spune mai multe poimăine seară.

Acum, în seara aceasta, prieteni dacă doriți, țineți-i pe cei miciți cât de liniștiți puteți, iar voi stați la fel, și dați-mi atenția voastră neîmpărțită pentru câteva momente. Eu voi încerca să vă explic, după cea mai bună cunoștință a mea, motivul pentru care sunt aici în această seară, și cum trebuie să vă apropiați de Dumnezeu pentru a vă primi vindecarea. Am suferit mult și știu ce înseamnă să fii bolnav, iar eu vreau să vă ajut. Și pot să vă ajut dacă veți crede. Vreau să iau această ocazie acum...Am așa multe lucruri în mintea mea și sunt obosit și epuizat.

Vreau să mulțumesc slujitorului, i-am uitat numele acum, celui care ne-a lăsat în acest auditoriu. Cred că a renunțat la serviciile lui, reverendul Jack Walker. Dacă ești în audiență frate Walker, fie ca Dumnezeu să te binecuvânteze, frate, pe tine și a ta... să vă facă...(Spațiu gol pe bandă.)

Tată, suntem așa de mulțumitori pentru această altă ocazie în seara aceasta să stăm înaintea scumpului Tău popor și să le vorbim despre ziua și ora în care trăim, înainte de venirea Fiului Tău preaiubit ca să ia Biserica; un popor chemat afară și spălat în Sânge, născut din nou și pregătit să întâlnească un Dumnezeu Sfânt, o punte făcută pentru ei, prin Sângele Sfântului Hristos al lui Dumnezeu. Binecuvântează-ne în această seară în timp ce așteptăm Prezența Ta Divină. Și fie ca Îngerul pe care l-ai trimis în acea seară în cameră să vorbească slujitorului Tău, și motivul prezenței mele aici, fie ca El să stea la amvon în seara aceasta, lângă slujitorul Tău umil și să confirme fiecare cuvânt care este vorbit. Și fie ca minuni mari și semne să urmeze. Binecuvântează pe slujitor Tată, pe fratele Walker, care ne-a cedat sala în această seară. El și ai lui, să fie binecuvântați. Fă-l roditor în slujba Ta, o ramură roditoare. Fie ca el să aibă multe trofee ca să le așeze la picioarele Tale, în acea zi mare.

Binecuvântează pe slujitorul care a sponsorizat acest program din acest oraș, pe fratele Moss, și pe toți ceilalți slujitori colaboratori. O, Dumnezeule, fie ca bisericile

lor să fie flăcări de foc, mărturii pentru gloria lui Dumnezeu în aceste ultime zile rele în care trăim, în umbrele venirii Celui Drept. O, vorbește oamenilor într-un fel măreț în seara aceasta, Tată, ca acolo să fie credință, iar Duhul Sfânt să-și întindă aripile peste această audiență în această seară. Fie ca credința să intre înăuntru într-un așa fel, încât multe, multe vindecări miraculoase să fie făcute pentru ca faima Lui să fie răspândită prin toate regiunile în sus și în jos, pe această coastă vestică a acestei emisfere, pentru că cerem aceasta în Numele Lui și pentru slava Lui. Amin.

Acum prieteni, așa cum am spus, suntem mutați de așa multe ori, și cred că mulți dintre voi nici nu ați auzit cum a venit darul vindecării Divine, dar singurul lucru pe care vreau să-l faceți, este să mă credeți. Dacă mă veți crede, veți vedea slava lui Dumnezeu, sunt sigur. Succesul nu a fost după cum am sperat în ultimele câteva seri, deși infirmii, chinuiții, surzii, muții, șchiopii...dar aceasta pare să fie foarte încet de când am atins coasta de vest. Când am fost jos, în Long Beach, fratele Charles Fuller, mi-a spus: „Frate Branham,” a zis, „motivul,” a zis, „această coastă vestică de aici, are totul sub numele vindecării Divine. Ei au închinătorii „Flăcării Albastre,” închinători ai „Tatălui Divin,” și totul sub numele vindecării Divine.” El a zis: „Aceasta este o așa piatră de poticnire.” Ei bine, aceea...aceasta poate fi așa, prieteni, nu știu, dar aceasta nu neutralizează puterea lui Dumnezeu de a vindeca.....

...de închinare și vindecare Divină. Acum, nici un om nu poate face o minune în Numele Lui și să vorbească ușuratic despre El. Aceasta a spus El. Deci, dacă cineva vindecă oamenii, sunt mulțumitor pentru aceasta, dar cred cu adevărat din toată inima mea, așa cum intrăm în subiect în seara aceasta, că voi, dacă Dumnezeu doar ne va ajuta, veți prinde viziunea și veți vedea cu adevărat ziua și timpul în care trăim. Atunci veți înțelege și veți crede.

Fie ca Dumnezeu să ne ajute acum, în timp ce citim câteva Scripturi. Acolo, în cartea Evreilor, capitolul 11, vom începe să citim primele patru versete. Ascultați foarte aproape pentru că cuvintele mele sunt doar cuvintele unui muritor și ele vor eșua, dar Cuvântul lui Dumnezeu nu eșuează niciodată. Întotdeauna este adevărat.

„Și credința este substanța lucrurilor nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd.

Pentru că prin aceasta cei din vechime au căpătat o bună mărturie.

Prin credință pricepem că lumea a fost făcută prin Cuvântul lui Dumnezeu, așa că tot ce se vede, nu a fost făcut din lucruri care se văd.

Prin credință a adus Abel lui Dumnezeu o jertfă mai bună decât Cain, prin ea a căpătat el mărturia că este neprihănit, căci Dumnezeu a primit darurile lui. Și prin ea vorbește el încă, măcar că este mort .”

Sistemul P.A. este puțin prea tare...(Loc gol pe casetă.) În ordine. Acum, cred că este puțin mai bine. Face un ecou de la În ordine. Acum, vreau să-mi iau textul din capitolul, sau mai degrabă versetul al treilea, și ultima frază: „Dumnezeu mărturisind despre darurile Lui.” Și acum, tema pentru subiectul meu, se află în capitolul unu, mai degrabă, (Scuzați-mă!) versetul unu: ***„Credința este substanța lucrurilor nădăjduite, evidența lucrurilor nevăzute.”***

Această zi în care trăim, este o zi fără odihnă și fără pace. Pretutindeni oamenii aleargă încolo și încolo căutând orice ar putea găsi. Aproape oricine îi poate urma. Indiferent ce învață sau gândesc, cineva îi va asculta. Și aceasta este ziua despre care au vorbit profeții. Când sunt flămânzi, oamenii mănâncă de oriunde. Dacă copiii și oamenii înfometează, vor mânca dintr-un coș de gunoi, chiar dacă odată mâncau la o masă frumoasă. Dacă le este foame, vor mânca de undeva. Eu cred că adevărații slujitori ai Evangheliei ar trebui să fie sus și să dea oamenilor lucruri corecte, carne la timpul potrivit.

Acum, acest subiect al meu despre...după cum v-am mărturisit, eu nu sunt un predicator, eu doar am darul vindecării Divine, ceea ce spun umil, că vine de la Dumnezeu. Nu am avut nimic de-a face cu el ca să vină. Am fost predestinat de Dumnezeu cu ani și ani în urmă. Nu am avut nimic de-a face...(Loc gol pe bandă.) ...pământul care l-a adus.....

...aceasta este nota cheie a Scripturilor. Credința, cel ce vine la Dumnezeu, trebuie să creadă că El este și Cel care Răsplătește pe cei care Îl caută cu sârguință. Fără credință, este imposibil să fiu plăcut lui Dumnezeu. Această lume a fost făcută prin credință. Lucrurile au fost aduse la existență prin credință. Dumnezeu a văzut atârând acolo în aer acea picătură de rouă, sau cum vreți să o numiți, și El doar a vorbit și a spus: „Să fie lumină.” Și a fost lumină. Apoi, El a făcut pământul, l-a uscat și așa mai departe. Acestea toate au fost făcute printr-un act de credință cu Dumnezeu. Întreaga lume a fost făcută printr-un act de credință. În această seară,

voi sunteți aici printr-un act de credință. Mulți dintre voi ați spus patronului că mâine veți fi înapoi la lucru. Cum știți că veți fi? Ați spus soției: „Mă voi întoarce după serviciu.” Cum știți că vă veți întoarce? Ați spus unei persoane să vină, unui taxi, să vă ia la unsprezece fix, dar cum știți că va fi aici? În seara aceasta, voi puteți fi în veșnicie înainte de ora unsprezece. Vedeți? Dar totul este prin credință. Totul este prin credință.

Acum, sunt așa mulți oameni care vorbesc despre acest subiect, despre credință, dar cunosc atât de puțin despre el. Acum, ascultați prieteni, eu vă iubesc și vreau să vedeți aceasta. Acolo există mulți oameni care vorbesc despre credință dar nu cunosc nici un principiu al credinței. Acum, sunteți împreună și s-ar putea să nu ne mai întâlnim niciodată de această parte a eternității. Dar eu...Dacă aș avea un loc unde să putem fi împreună, și aș putea treptat să aduc lucrul unde ați putea vedea mai clar decât puteți vedea acum, deoarece mulți veți gândi...și probabil că mulți își vor face o impresie greșită despre mine. Acum, când fac tot posibilul să vă aduc aceasta, veți crede că este mândrie. Dar nu este, scumpii mei prieteni. Este pentru folosul vostru dacă vă pot ajuta să înțelegeți ce a făcut Dumnezeu pentru voi.

Acum, mulți oameni trec prin linie și spun: „O, am credință să fiu vindecat.” Dar prieteni, când ei trec, eu știu că nu au suficientă credință să vindece o durere de dinte. Aceasta este corect. Unii dintre ei vin cu cancer și spun: „Am credință să fiu vindecat,” dar ei nu au credință. În seara aceasta, lecția mea din Scriptură spune: *„Credința este substanța lucrurilor nădăjduite, evidența lucrurilor nevăzute.”* Vedeți? Aceasta este o substanță. Este ceva direct, ceva ce aveți cu adevărat. Nu ceva ce vă imaginați sau gândiți că aveți, ci este un act direct pozitiv pe care îl aveți. Înțelegeți ce vreau să vă spun?

Aici, nu cu mult timp în urmă...eu voi spune o povestioară despre cineva care a venit, pentru ca să înțelegeți ce înseamnă credința. Credința este un dar în sine. Voi puteți avea o parte din ea, dar este un dar al credinței. Întocmai ca oamenii care ung bolnavii, se roagă pentru ei și au un rezultat. Acela nu este un dar de vindecare, ci este o parte de credință. Acela nu este un dar direct de vindecare, pentru că există un singur dar direct de vindecare și este un singur dar direct de credință, există un singur dar direct de minuni și așa mai departe. S-a scris în Scriptură că apostolii l-au avut și ei au făcut lucrări puternice...Filip și toți ceilalți...dar acesta a fost un dar de vindecare.

Ca atunci când părăsești orașul, așa cum spun mulți oameni...am observat în unele

locuri după ce am plecat, poate cincisprezece sau douăzeci spun: „Domnul mi-a dat darul de vindecare.” Ei bine, Dumnezeu să binecuvânteze inima lor. Alții spun: „Frate Branham, îți vei pune mâinile peste mine ca să primesc darul de vindecare?” Îmi doresc să pot, să-i am pe toți trecând prin această linie în această seară. Și așa spune că nu există să rămână o persoană bolnavă în Oakland în câteva săptămâni de acum. Aceasta este corect. Dar nu sunt eu care să dau. Este.....

...„Credința este substanța lucrurilor nădăjduite, evidența lucrurilor nevăzute.” Să luăm această parte din Scriptură: „substanța lucrurilor nădăjduite.” Acolo sunt trei lucruri: nădejdea, dragostea și credința. Este corect? Acum, nădejdea este un element; credința este un alt element, și dragostea este un alt element. Dragostea este iubire. Am văzut mulți oameni trecând, oameni plăcuți, creștini adevărați care nu au avut suficientă credință ca să fie vindecați, și ceva păcătos trece și are credință ca să fie vindecat. Vedeti? Este cu totul alt element, și nu este cât de bine îl slujiți pe Dumnezeu, ci este un element pe care îl posedați. Acum, vreau să înțelegeți aceasta pentru că este pentru binele vostru.

Cu câteva săptămâni în urmă, acum câteva luni, am fost acasă pentru câteva seri. Și Doamne, acolo erau aproape trei sute de oameni adunați în casă și în jurul curții în acea zi, și pe la două dimineața m-am pus în pat. Și în timp ce zăceam în pat, vai, aveam crampe la picioare și mă dureau. Zăceam acolo jos și am auzit afară o mașină apropiindu-se în față. Am spus: „O, Doamne, acolo este cineva care vine.” Și soția a spus: „Ascultă, mă voi duce la ușă...” Și în timp ce ea mergea spre ușă, m-am dus să mă culc, dar am auzit pe cineva spunând: „Ei bine, copilul este bolnav de mult timp.” Și copilul plângea părând a fi inuman, ceva cum voi ați citit în cărticica mea, „Viziunile cerești.” Câți din audiență ați citit-o? Să văd. „Viziunile cerești,” ceva în acest fel. Acel micuț avea cam opt, zece săptămâni, și nu se oprea din plâns. Mama a spus: „Ei bine, eu am... noi am călătorit toată ziua și toată noaptea ca să ajungem aici.” Ea a spus: „Am auzit când fratele Branham urma să fie acasă și am adus copilul.

Vai, micuțul! Eu nu am putut dormi. Am ieșit afară și m-am rugat pentru copilaș, apoi m-am așezat jos, pe un scaun doar pentru un moment, vorbind cu mama lui. Ei au venit de sus, din nord - Ohio. Prieteni, în timp ce stăteam acolo, micuțul a încetat să plângă. Plânsese zi și noapte până acum. O, pentru mine, aceasta a valorat mai mult decât toți banii din lume. Și acolo, m-am uitat și mama a început să plângă, lacrimi mari curgând pe pătură, iar tatăl stătea acolo cu o salopetă pe

el, probabil cheltuind o parte din banii pentru traiul lor ca să vină aici. El m-a îmbrățișat și a zis: „Te iubesc, frate Branham!” Doamne, unele din cele mai bune inimi care au bătut vreodată, sunt sub o cămașă albastră. Aceasta este corect.

Acesta nu este în felul cum vă îmbrăcați, ci este în interior. Aceasta este corect. Am știut că el a spus-o serios, nu era ipocrizie. A simțit-o în inima lui, el m-a iubit. M-am uitat la copilaș și la mamă, când am mers în cealaltă cameră, ea era...(Loc gol pe bandă.)...dar ne zâmbea. Prieteni, aceasta a meritat totul, nu-i așa? Aceasta este corect. Aceasta valorează totul. Apoi, ei au spus...soția mea a spus: „Ei bine, voi pregăti cafea sau ceva dacă doriți.” Ei au spus: „Păi, noi doar vom aștepta puțin timp.” Soția mea a spus: „Ei bine, acum...” dar eu am spus: „Eu vă spun ceva, mă voi întinde pe acest scaun, iar tu lasă ca mama și ei să meargă în pat ca să doarmă puțin.”

Noi i-am pus pe ei în pat iar eu m-am așezat pe un scaun ca să încerc să mă odihnesc puțin până în zorii zilei. Și atunci, o altă mașină a sosit și un tânăr a venit la ușă. El a întrebat: „Fratele Branham?” „Da,” am răspuns încercând să mă trezesc. El a zis: „Știi că ești foarte somnoros.” Am zis: „Da.” El mi-a spus: „Sunt din Morengo, Indiana. Surioara mea este pe moarte, de apendicită. Ea urmează să fie operată în această dimineață. Vrei să vii la ea?” Ei bine, aceea...(Loc liber pe bandă.)...și în vechea mea rablă Ford care mă aștepta la Houston, toată laterala lui am lovit-o cu genunchiul, încercând să stau treaz în timp ce mergeam să mă rog pentru bolnavi. Păraseam o adunare și mergeam la alta, și am ieșit în câmp cu mâna pe ușa mașinii spunând: „Domnul să te binecuvânteze.” „Domnul să te binecuvânteze,” fiind foarte adormit. Niciodată nu voi uita ziua când am venit la Houston...acolo era...am auzit o mașină claxonând și am știut că eram pe partea greșită a drumului, numai că nu mă puteam trezi. Vedeți? Am stat acolo cincisprezece zile și nopți, rugându-mă pentru oamenii bolnavi și văzând lucrări minunate. Dar, o, prieteni, dacă viața mea va fi scurtă, poate că altcineva va sta pentru cauză, după plecarea mea.

Și acel tânăr a spus: „Sora mea...” El a spus că aparținea de o biserică al cărui nume nu îl voi spune aici pentru că nu este indicat, eu nu critic religia nimănui. Oricum, această biserică este vrăjmașa mea. Ei pretind că nu există asemenea lucru ca vindecarea Divină și așa mai departe. Eu am fost la biserica mea, biserica baptistă din Milltown, ca să țin o trezire. Mulți dintre voi ați citit cărticica mea „Isus Hristos este același ieri, azi și în veci.” O fată de acolo care cântărea cam douăzeci și unu de kilograme, cu numele Georgie Carter, de douăzeci și șapte de ani,

bolnavă de tuberculoză, aparținea la aceeași biserică. Ea zăcea pe spate de nouă ani și șase luni. Ea a spus că oamenii din vecinătate au spus: „Haideți să...să fie vindecată și vom crede.” Dar, prietenii mei, ea cântă la pian în biserica baptistă din Milltown, în seara aceasta. Dar cred ei? Nici măcar dacă cineva ar învia din morți, ei tot nu ar crede.

Apropo, un om care zăcea la morgă declarat mort de trei doctori, când am mers unde el era...El conduce o locomotivă în Pennsylvania în seara aceasta, și totuși ei nu cred. Aceasta este adevărat. Aceasta este corect. Ei nu vor să creadă. Este ceasul când ochii oamenilor sunt așa de orbiți de grijile lumii și celelalte griji, încât ei nici măcar nu-L mai văd pe Dumnezeu. El este chiar în mijlocul lor de multe ori, dar trec pe lângă El și omit să Îl vadă, la fel cum a fost în zilele lui Hristos.

Acum, această doamnă, sau mai degrabă, acest bărbat, a zis: „Vei merge?”

Eu am spus: „Da, domnule.”

„Poate ar fi mai bine să te duc eu,” a zis el.

„Nu, voi încerca să stau treaz,” am răspuns eu. Soția mea a început să plângă și a spus:

„Acum scumpule, tu vei adormi pe undeva.”

„Nu, voi fi în regulă, dragă.”

Apoi am urcat în vechea mea mașină și am început să-l urmez, spunând: „Îl voi urmări.” Mergând în jos mă pișcam și îmi mușcam degetele, îmi ștergeam ochii cu salivă și orice altceva, încercând să stau treaz. Știu că nu este igienic, dar eu făceam orice încercând să ajung la copil.

Noi am condus cam doisprezece kilometri pe un drum vechi, sus în districtul rural, și acolo zăcea o tânără fată de vreo șaptesprezece sau optsprezece ani într-o condiție groaznică. Când am pășit în cameră, era cu adevărat emoționată și a spus:

„O, și tu ești fratele Branham?”

„Crezi, soră?”

Ea a răspuns: „O, da, eu cred. Eu cred. Mie nu îmi pasă ce spune biserica mea.” Ea

aparținea la aceeași biserică de care aparținea și Georgie Carter. Ea spunea:

„Mie nu îmi pasă ce spune biserica mea, eu cred. Eu cred.”

Apoi a venit omul, tatăl, m-a întâlnit și mi-a strâns mâna, m-a dus lângă pat și a spus: „Domnule, ea urmează să fie operată în această dimineață. Ea este...ne este teamă că nu va rezista călătoriei. Trebuie să o ducem tocmai în New Albany, Indiana.” Aproape șaiszeci și patru de kilometri până la primul spital și cam doisprezece kilometri pe drum rural, și o, vai, doar un gard coborând așa, unde căruțele abia ar putea merge. Ei bine, eu am asistat și am ajutat în operații și...(Loc gol pe bandă)... și a fost...eu știam că acea copilă nu putea merge la spital. Ea ar fi murit înainte de a ajunge acolo.

Pot fi doctori prezenți aici, de obicei sunt doctori care vin să asculte serviciul. Ea era umflată și roșie pe o parte, apendicele era spart și gata să erupă oricând. Acum, de multe ori am mers înăuntru cu doctorul Adair, doctorul din orașul nostru, cel care vine la biserica mea. Când au făcut operația, au tăiat, incizie deschisă. Și uneori, ei scot intestinele pe masă, le șpreiază și le spală ca să nu facă peritonită și taie cumva în formă de V și pun acolo un tub pentru drenaj. Uneori, ei se făceau bine, dar acest copil nu putea...Acel apendice ar fi erupt și erau patruzeci și opt de kilometri sau mai mult de condus, ea ar fi murit înainte să ajungă acolo.

Acum prieteni, fata mă privea și a întrebat:

„O, frate Branham, crezi că voi trăi?”

„Cred că vei trăi.” Am zis: „Acum, tu crezi?”

„O, da, da, eu cred. Sigur nu îmi pasă ce zice biserica mea. Eu cred. Georgie Carter s-a vindecat. Și eu mă voi face bine. Îmi este frică de operație.” Vedeți? Tocmai în felul acela. Unii dintre vecini s-au adunat.

Acum priviți. Aici vreau să vă aduc. Această fată s-a gândit că crede, așa cum au venit mulți prin această linie, în această seară. Voi gândiți că credeți, dar ea nu a crezut. Multe dintre voi aveți probleme femeiești, sau poate este altceva, poate un ulcer la stomac, și voi trebuie să luați...puteți avea puțin timp, dar pentru acea fată era o urgență. Viața ei era în pericol, și ceva trebuia făcut. Eu am spus:

„Soră, nu vreau să îți rănesc sentimentele, dar tu nu crezi.” Acum, aceasta este așa cum a zis fratele de aici, când ai capul ridicat, nu contează unde ești în

clădire...eu nu spun aceasta...prietenii, amintiți-vă, vă spun aceasta pentru binele vostru. Nu sunt eu, ci Dumnezeu. Știu când aveți capul ridicat, eu o simt. Chiar dacă sunteți în spatele meu, sau unde sunteți...Întocmai ca unul, seara trecută care stătea în spatele meu cu capul ridicat. Am știut-o tot timpul. Și aceasta este între Dumnezeu și individ. Înțelegeți? Eu nu pot să ajut. Ei stânjenesc oamenii și de multe ori, lucrurile sunt ascunse.

Această fată spunea: „O, eu cred, cred frate Branham.” Păi, ea doar s-a gândit că crede. Acum priviți, ea avea nădejde, dar credința este substanța lucrurilor nădăjduite, evidența lucrurilor nevăzute. Înțelegeți ce spun? Eu i-am spus: „Soră, un caz obișnuit. Pot lua puțin timp ca să te las să te gândești, poate prinzi ceva credință și să ieși afară cu ea, dar tu trebuie să primești îngrijire imediată, chiar acum. Pentru că voi fi sincer cu tine, tu nu vei trăi ca să vezi spitalul.” Părinții nu au apreciat aceasta foarte mult la acel timp. Dar mai degrabă sunt sincer cu voi și vă spun adevărul. Nu este mai bine să fiu sincer cu voi? Amintiți-vă prietenii, eu nu mă lupt cu carnea și sângele, ci sunt puteri spirituale. Eu trebuie să fiu sincer în fața Atotputernicului Dumnezeu. Vedeți? Pentru că realizez pericolul propriei mele vieți, și numai a mea, ci și a voastră.

Astfel, ea a zis că crede, dar nu credea. „Ei bine,” am zis eu, „acum privește.” Vreau ca voi să observați aceasta și să fiți foarte atenți acum, să luați fiecare cuvânt pentru ca să puteți cântări ceea ce Dumnezeu a permis acolo, și voi vedea dacă aveți credință. Eu am zis: „Soră, tu nu ai credință.” Și ea a răspuns: „O, reverend Branham, eu am credință să cred orice.” (Loc gol pe bandă.).....

Dacă spui că ai credință, vreau să te întreb, sau să-ți arăt mai degrabă, că nu ai credință. Acum ascultați și prindeți fiecare cuvânt. De la candelabru din cameră atârna un șnur la capătul căruia era o brățară mică, și aceasta avea...era o brățară albă cu garnituri mici și roșii în ea, cu care un copil probabil că se juca, știți, legănându-se în cameră. Poate unii dintre voi aveți proprii voștri copii, și ca să fie liniștiți, legănați ceva în felul acela și vă jucați cu aceea ca să-i distreze.

Eu am văzut acea mică brățară atârând în jos. Era...am zis tinerei domnișoare: „Cât de departe ești tu de acea brățară?” Ea a spus: „Prob... cam patru metri și jumătate.” Și eu am spus: „Acum, toți adulții de aici, toți oamenii, doar întoarceți-vă cu spatele la mine.” Am zis: „Acum, nu se va face nimic care să rănească pe cineva, trebuie doar să vorbesc cu această fată, pentru că ea trebuie să prindă

ideea acum. Acesta este motivul pentru care eu intru în aceste lucruri cu voi, în această seară. Mai avem două seri, și ceva trebuie făcut. Înțelegeți? Acum, eu nu vreau ca voi să plecați și să spuneți ceva greșit despre aceasta, pentru că va trebui să răspundeți în ziua judecării.

Astfel, am spus: „Ceva urgent trebuie făcut.” Am spus: „Acum, părinților, doar întoarceți-vă.” Unii dintre vecinii care stăteau cu ea, s-au întors și ei cu spatele spre mine cu tot cu scaune. Am spus domnișoarei:

„Acum, îmi spui că ai credință să crezi toate lucrurile?”

„Da, domnule.” A zis ea.

„Când ai mâncat ultima dată?”

„Acum trei zile,” a răspuns ea. „Eu nu pot ține nici măcar apa în stomac.”

Voi știți ce este apendicita și avea febră de asemenea.

„Dacă crezi din toată inima ta, dovedește-mi acum că ai credință...privește direct la acea brățară,” acea brățară atârna acolo în aer, „tu să faci ca acea brățară să se rotească în jur, în cameră. Apoi, să o faci să se lege înainte și înapoi în cameră, apoi să o oprești și voi crede că ai credință.”

„O, frate Branham,” a zis ea, „vai, de ce îmi ceri așa ceva?”

„Vreau să văd dacă ai credință,” am spus eu.

„Isus a spus: „Toate lucrurile sunt posibile, dacă crezi.”

Acum, aceea este credință pură, prieteni. Magicienii o folosesc de multe ori ca să facă glume, și așa mai departe; să spargă geamurile și alte lucruri. Aceasta se va întâmpla dacă credeți. Dar eu încerc să vă întemeiez gândirea pe credință pentru ca voi să știți despre ce vorbesc, și vreau să stați liniștiți, ca voi să prindeți aceasta. Treziți-vă, astfel încât atunci când termin cu aceasta, să știți despre ce este vorba.

Apoi, ea a spus: „De ce, frate Branham? Nimeni nu poate face aceasta.”

„O, da. Oricine poate, care crede,” am spus eu.

„Păi, eu nu cred că cineva ar putea face aceasta.”

„Am crezut că tu ai spus că crezi pentru toate lucrurile.” Vedeți? Ea a fost prinsă chiar acolo. Am zis:

„Ai spus că ai credință pentru toate lucrurile. Vreau să o dovedești.” Și ea a spus:

„Nu cred că este cineva care să poată face așa ceva. Aceasta este fizic, material, frate Branham.” Ea a spus:

„Poți să o faci?”

„Da, domnișoară.”

„Pot să văd că o faci?”

„Dacă tu vrei.”

„Da, vreau,” a spus ea. Apoi, desigur m-am concentrat cu mintea la aceea și am lăsat-o pe ea să urmărească, nu eu. Așa cum, de multe ori în adunare, iau orice copil cu ochii încrucișați pe care îl aveți în adunare, îl aduceți sus fără măcar să vă rugați pentru el și doar să mă lăsați să-l privesc direct în ochi în felul acesta, și ochii lui se vor îndrepta. Dar când îmi întorc capul...(Loc gol pe bandă.).....

Eu am folosit aceasta pentru o exemplificare. Ea s-a întors, s-a gândit că nu va trece prin linie luând două sau trei zile înainte să se întoarcă. Dar când ea a venit, de acea dată, a spus: „Frate Branham, tu mi-ai spus să mă întorc înapoi, în linie.” Trei sute de oameni îngrămădindu-se peste tot, stând în picioare în... dimineața devreme, ei veneau înăuntru de afară, uzi până la piele, pentru rugăciune. Și atunci când Dumnezeu a vindecat ochii ei, ambii ochi s-au îndreptat, ea era normală și a mers afară bucurându-se. Vedeți? Aceasta este diferența dintre credința voastră și credința lui Dumnezeu.

Acum, desigur fixându-mi ochii pe acea brățară, ceea ce puteți face și voi dacă nu vă îndoțiți în inima voastră, a început să se miște în jur. Apoi, s-a mișcat înainte și înapoi în jur, paralel, și s-a oprit. Ea a spus:

„Frate Branham, aceasta este spiritism.”

„M-am gândit că vei spune așa ceva,” am zis eu.

Vai, nu este ciudat că oameni care spun că îl cunosc pe Dumnezeu, știu așa de puțin despre El? Nu este aceasta corect? Ea a spus:

„Știi, noi aparținem de Biserica lui Hristos.” Scuzați-mă, eu nu am vrut să spun aceasta. Scuzați-mă, oameni ai Bisericii lui Hristos, eu nu am vrut să spun asta. Vedeți? Oricum, ea a zis:

„Noi vorbim unde Biblia vorbește și tăcem unde Biblia tace.” Știți, aveți acest slogan. Eu am întrebat aceasta de câteva ori. Am spus:

„Este în ordine.” Iar ea a spus:

„Nu există nimic asemănător, ceva de felul acesta care să fie arătat în Biblie.”

„M-am gândit că nu mai zici așa ceva.” Am zis: „Cu siguranță, aceasta este în Biblie.”

„Păi, eu niciodată...eu nu cred aceasta.”

„În ordine. Tu nu crezi aceasta?”

„Nu. Arată-mi unde este aceasta în Biblie.”

„Într-o zi, Isus a trecut pe lângă un pom. El a vrut să găsească ceva roade în el, dar acolo nu existau roade. El l-a blestemat și pomul a început să se usuce și când au trecut pe la amiază, pomul era uscat la pământ. Petru a remarcat cât de repede s-a uscat pomul și El i-a spus:

„Dacă îți spui în inimă ca acest pom să se smulgă și să se arunce în mare și nu te îndoiești, se va supune.” A spus El aceasta? Am spus: „El a zis: „Dacă veți spune acestui munte: „Mută-te!” și nu vă îndoiiți în inima voastră, curând se va Împlini.” A spus El aceasta? Cu siguranță că a spus. Apoi am spus: „Știu că păstorul tău necredincios, încercând să-și justifice necredința, a zis că acesta era un munte de păcat. Am mers la școală, eu însumi. El îngenunchea lângă Muntele Măslinilor. Era Muntele Măslinilor. Dacă ziceți în inima voastră ca el să fie mutat și nu vă îndoiiți...Am zis: „Cu cât mai mult credință.” Și El a spus: „Dacă ați avea credință cât un bob de muștar...” Apoi, am zis: „Dacă credința cât un bob de muștar va muta acest munte, cu cât mai mică credință aveți nevoie ca să mișcați acea brățară?”

Vedeți ce vreau să spun? Deseori m-am întrebat de ce a zis El, „o sămânță de muștar”? Sămânța de muștar este cea mai mică dintre toate semințele. Aceasta este corect. Dar nu există nimic care să se amestece cu sămânța de muștar, el va rămâne tot muștar. Voi nu o puteți amesteca cu varza sau cu altceva și să-l faceți să crească. Este tot muștar. Dacă aveți atâta credință, toată credința, fără să fie amestecată cu altceva, cereți orice vreți și vi se va da. Dar fără șovăire, trebuie să fie muștar original, dacă știți despre ce vorbesc. În ordine. Apoi am spus: „Cât mai mult va face?”

„Păi,” a spus ea, „uite aici, eu vreau să te întreb ceva.” Și ea a spus: „Dumnezeu a mișcat aceea sau diavolul a mișcat-o?”

„Nici unul nu a mișcat-o.”

„Atunci, cum s-a întâmplat că s-a mișcat?”

„Eu am mișcat-o.”

„Ei bine, tu ești la patru metri sau mai bine de ea.”

„Nu, ci credința mea a mișcat-o.”

Vedeți? Dacă cereți ceva și nu vă îndoitiți...Înțelegeți ce vreau să spun? (Loc gol pe bandă.) ...credința, dar tu ești un agent moral liber, ești o ființă umană. Puteți fi jigniți în inima voastră, dar nu vă pot atinge dacă ar trebui. Isus nu a putut face lucrări mari din cauză la ce? (Adunarea spune, „Necredință.”) Corect. Vedeți cât de puțini oameni știu ce este credința? Este uimitor prieteni, să afli cât de puțini oameni știu ce este credința. Ei vorbesc așa de mult despre credință, totuși știu foarte puțin despre ea.

Apoi, ea a zis:

„Ei bine, atunci tu vrei să-mi spui...ce are aceasta de-a face cu Dumnezeu? Acea parte, acolo?”

„Acum privește, acolo a fost un Înger care a coborât în cameră și mi-a spus asta cu mult timp în urmă. Înainte ca eu să mă nasc, am fost predestinat să am un dar de vindecare divină. Și într-o noapte, El a venit în cameră și mi-a spus că Dumnezeu a trimis darul și era un dar de vindecare divină pentru oameni. Și dacă pot face oamenii să mă creadă și voi fi sincer când mă rog, nimic nu va sta înaintea

rugăciunii.” Eu am spus: „De aceea, vorbind față în față cu această Ființă Supranaturală, am crezut-o cu toată inima mea. Și dacă te pot face să mă crezi cu toată inima ta, aceasta este ce mișcă Dumnezeu, și atunci ești vindecată. Credința ta te-a mântuit.” Înțelegeți ce vreau să spun? Credința voastră, faptul că credeți, v-a mântuit. Nu ce ați prelucrat și v-ați gândit în minte, ci ceea ce ați știut cu adevărat, chiar evidența lucrurilor nevăzute. Vedeți ce vreau să spun? Apoi, fata a spus:

„Frate Branham, cu adevărat știu că acolo sus există ceva unde vom ajunge odată.” Ea a zis: „Voi încerca cu toată inima mea și Dumnezeu să aibă milă de mine, să cred.” Atunci, am luat-o de mână și acolo era o vibrație care se scurgea din apendicele spart, m-am rugat pentru ea și s-a oprit imediat. Am spus: „Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. Credința ta te-a salvat.”

Câteva momente mai târziu, stăteam pe un scaun și am adormit. Soarele răsărea dar a trebuit să mă odihnesc puțin înainte să mă întorc acasă deoarece îmi era teamă că voi eșua pe drum și voi avea accident. Stăteam acolo, ei chemaseră salvarea dar le-a spus că nu mai era nevoie. Când am fost trezit de cineva din familie, fata nu mai era în pat și mânca înghețată. Ea nu a mai avut nevoie niciodată de acea operație din acea zi până astăzi. Stătea pe verandă și își flutura mâna de rămas bun. A spus: „La revedere, frate Branham.” Mărturia ei a apărut în „Vestitorul Adevărului,” nu cu mult timp în urmă. Doamna Edith Wright din Milltown sau Depaw, Indiana, a fost acolo. În ordine.

Înțelegeți acum ce este credința? Este ceva...acum priviți, prieteni; știu că toți sunteți, știți că acest trup este controlat de cinci simțuri. Este corect? În ordine. Cele cinci simțuri este tot ce controlează acest trup. Acum ascultați îndeaproape și acordați-mi toată atenția voastră. Avem cinci simțuri. Este corect? Văzul, gustul, mirosul, pipăitul și auzul. Aceasta este corect? Aceste cinci simțuri controlează întregul trup uman. Este adevărat? Văzul, gustul, pipăitul, mirosul și auzul. Acum, nici unul din aceste simțuri nu afirmă credința. Credința este cel de-al șaselea simț, cunoscut de unii oameni ca telepatie mintală sau oricum vreți sau doriți să o numiți. Mulți îi dau nume dar pentru mine este Credință și aceasta este deasupra tuturor celor cinci simțuri ale trupului uman. Vedeți ce vreau să spun? (Pete pe bandă.)

...mare...credința este singura exactă și sigură și este al șaselea simț. Credința este mai mult decât vederea, credința este mai mult decât pipăitul. Voi nu simțiți

credința, nu gustați credința, nu mirosiți și nu vedeți credința. Credința este substanța lucrurilor nădăjduite, evidența, dovada lucrurilor nevăzute.

Iată, vedeți această Biblie? Acum, eu doresc această Biblie, mă uit la ea și o vreau. Credința este substanța lucrurilor nădăjduite, dovada lucrurilor nevăzute. Înțelegeți ce vreau să spun? Aici, în buzunarul meu, cred că este un cuțit vechi Barlow, pe care îl am de ani de zile. Acum, eu nu văd acel cuțit, nu simt și nu gust acel cuțit. Eu nu miros acel cuțit dar știu că este acolo. De unde știu? Pentru că eu cred că este acolo. Acum, dacă acel cuțit nu este acolo, credința îl va pune acolo. Aceasta vă sufocă, știu, dar acesta este adevărul. Dacă voi credeți, toate lucrurile sunt posibile. Vă este teamă să-L acceptați pe Dumnezeu, prieteni. Sunteți speriați.

Acum, poate că eu am lăsat acel cuțit pe masa din bucătărie, când m-am schimbat cu ceva timp în urmă. Și dacă acel cuțit se află acum pe masa de bucătărie, dacă cred din toată inima mea, tot atât de sigur, acel cuțit va fi în buzunarul meu. Aceasta vă sufocă, dar Dumnezeu poate să-l pună acolo dacă credeți.

Vreau să vă arăt ceva. Vino aici, reverend Kidson. Aceasta este sora Marse? Vrei să te ridici în picioare pentru un moment? Vreau să vă arăt ceva, prieteni. Doar stai în picioare chiar aici. Să nu te superi, eu nu fac un spectacol public pe tine, soră, dar este pentru gloria lui Dumnezeu. Acum, priviți prieteni, vreau să vă arăt ceva. Eu cred că în fața mea se află o femeie care stă în picioare. Puteți să-mi spuneți că greșesc? Fratele Kidson răspunde:

„Nu.” A zis: „Dar...nu auzi nici o femeie.”

„Nu, eu nu aud nici o femeie.”

„Nu simți nici o femeie.”

„Nu, domnule. Nu știu cum știu că este acolo.”

„Nu guști nici o femeie?”

„Nu.”

„Cum poți spune că acolo este o femeie?”

„Pentru că simțul vederii îmi spune că este acolo.”

„Hm, ei bine, ești sigur?”

„Eu sunt sigur că o femeie stă în picioare acolo, dar voi credeți că am dreptate?”

„Da.”

„Audiență, credeți voi că am dreptate? Acum, este posibil să greșesc? Da. Oricine dintre noi poate fi orb. Aceasta poate fi o viziune. Nu uitați că cele cinci simțuri ale trupului nu sunt așa de sigure, dar credința este sigură.”

Acum, eu știu că o femeie stă acolo pentru că simțul văzului îmi spune că o femeie stă acolo. Înțelegeți ce vreau să spun? Acum, voi mă puteți contrazice spunându-mi că nu este nici o femeie acolo. Încercați o dată să-mi spuneți că nu mă uit la o femeie care stă în fața mea. Credeți că mă puteți contrazice? Nu, domnule, pentru că știu că simțul văzului este corect și eu chiar mă uit la o femeie care stă în fața mea. Totuși, singurul lucru pe care îl știu, este simțul văzului. Dar vreau să observați, acum eu voi închide ochii. Acum simt mâna unei femei. (Loc gol pe bandă.)

...pot spune că este o femeie, ea are o pălărie pe cap, are păr de femeie, este mâna unei femei și știu că este o femeie pentru că o simt. Credeți că mă puteți contrazice? („Nu.”) Aceasta este corect. Știu că este o femeie, eu m-am întors cu spatele la ea, dar știu că este o femeie. Vedeți? Simțul pipăitului îmi spune că este o femeie. Înțelegeți ce vreau să spun? Acum vederea îmi spune că este o femeie. Nu o simt, dar o văd. Știu că este acolo pentru că privesc la ea. Apoi, îmi închid ochii și știu că ea este acolo deoarece îi simt mâna. Nu o văd, dar o simt și știu că este acolo pentru că simțul pipăitului îmi spune că acolo este o femeie. Înțelegeți ce vreau să spun?

Acum, credința este substanța lucrurilor nădăjduite, dovada, (vedeți?) exact precisă, la fel cum vederea mea este precisă, așa cum pipăitul meu este precis. Aceasta este dovada, evidența lucrurilor nevăzute la fel de precisă cât poate fi. Înțelegeți ce spun?

Deci, mulți oameni încearcă să se prelucreze și spun: „Oh, eu am credință.” Dar, aceasta nu este acolo, prieteni. Dacă era, ar fi reacționat. Vedeți? Știți ce vreau să spun. Acum priviți. Mulțumesc soră Marse și Dumnezeu să te binecuvânteze. Acum, eu văd femeia, simțul vederii mele îmi spune că este acolo. Știu că este acolo prin simțul vederii. Apoi, am închis ochii și nu am avut vedere, dar simțul pipăitului mi-a spus că este acolo. Simțul pipăitului a fost la fel de exact ca și simțul vederii, o evidență precisă. Acum, credința este o dovadă exactă a lucrurilor

nevăzute, pipăite, gustate, mirosite sau auzite. Acum priviți aici. Eu îmi voi închide ochii. Priviți! Acela a fost suc de portocale. Fratele Kidson spune:

„Tu nu vezi nici o portocală.”

„Nu, domnule.”

„Nu auzi nici o portocală.”

„Nu, domnule.”

„Nu pipăi nici o portocală.”

„Nu, domnule.”

„Tu nu miroși nici o portocală.”

„Nu, domnule.”

„Ce te face să crezi că este o portocală?”

„Pentru că am gustat-o.”

„Ești sigur?”

„Sunt sigur că era suc de portocale, nu de lămâie și nici de struguri. Nu a fost nici de grapefruit. A fost suc de portocale din cauza simțului gustului. Eu nu l-am mirosit, nu l-am auzit, nu l-am pipăit și nici nu l-am văzut, dar simțul gustului mi-a spus că este suc de portocale. Credeți că am dreptate?”

„Ai dreptate.”

„Cu siguranță. De ce? Păi, simțul gustului mi-a dovedit că era suc de portocale. Acum, nu contează cât de mult îmi spuneți că era apă, eu știu că era suc de portocale pentru că l-am gustat. Vedeți? Și voi l-ați putea gusta, și dacă aveți simțul gustului, ați ști și voi la fel. Și dacă aveți credință, știți același lucru despre ce vorbesc. Acum uitați-vă aici din nou. Priviți. Eu miros parfum. Acesta este parfum.” Fratele Kidson spune:

„Tu nu vezi nici un parfum.”

„Eu nu văd nici un parfum.”

„Nu auzi nimic.”

„Nu aud nici un parfum.”

„Tu nu guști nimic.”

„Nu-l gust.”

„Tu nu simți nimic.”

„Nu-l simt.”

„Ce te face să crezi că este parfum?”

„Pentru că îl miros.” Amin. Aceasta este corect. Simțul mirosului îmi spune că înaintea nasului meu a fost parfum. (Zgârâieturi pe înregistrare.).....al meu? Încearcă-l. În ordine. Știu că acela era parfum. Nu l-am văzut, nu-i așa? L-am văzut? Ochii mei erau închiși. L-am gustat? Nu, nu l-am gustat. L-am simțit? Nu l-am luat în mână sau altceva. Atunci cum am știut? L-am auzit? Nu. L-am mirosit și aceasta a fost o dovadă precisă că era parfum. Știu aceasta. (Pete pe bandă.)

.....acum....fratele Kidson spune:

„Nu simți nici o muzică?”

„Nu, domnule.”

„Nu guști nici o muzică?”

„Nu, domnule.”

„Păi, ce te face să crezi că aceea este muzică?”

„O aud și știu că aceea este muzică.”

„Ești sigur de aceasta?”

„Sunt sigur. Doamna cântă „Crede numai.” Crezi că am dreptate?”

„Ai dreptate.”

„Încercați să mă contraziceți în legătură cu ea. Nu o văd, nu o gust, nu o simt și nu o miros, dar eu o aud. Am dreptate? Știu că am dreptate.”

Acum, sunt cinci simțuri ale trupului și ele sunt sigure, nu-i așa? Voi știți când ele funcționează. Voi știți. Acum vă uitați la o audiență. Voi știți că vă uitați la mine. Ei bine prieteni, atunci credința...lat-o! Credința este substanța lucrurilor nădăjduite, dovada lucrurilor nevăzute. Aceasta este sigură. O cunoașteți. Nu este nevoie ca cineva să vă spună ceva mai mult despre ea și este la fel de confirmată ca oricare din cele cinci simțuri ale trupului. Știți ce vreau să spun? Câți dintre voi aveți o înțelegere generală despre ce am spus? Să vă văd mâinile. Vedeți? Vedeți?

Aceasta nu este ceva ce voi încercați să vă faceți că credeți. De exemplu, eu încerc acum să mă fac să cred că aud muzică. Nu aș putea. Sau poate mă fac să cred că miros parfum, dar acesta nu este acolo. Trebuie să o fac în mod absolut. Înțelegeți ce spun? Și credința este sigură. Este un act al siguranței. Voi o cunoașteți. Oh, vai! Sper că înțelegeți ce vreau să spun. Vedeți?

Credința este substanța lucrurilor nădăjduite, dovada lucrurilor nevăzute. Nu o vedeți. Nu o gustați. Cineva spune: „Nu mă simt cu nimic mai bine.” Păi, care este problema? De ce nu te simți mai bine? Dacă ai credință, să se facă conform cu credința ta. Este corect? Vedeți? Indiferent cum vă simțiți, sunteți vindecați oricum. Înțelegeți ce vreau să spun? Este un...o știți, și nu există nimic care să o poată scoate din inima voastră. O știți. Aceasta este un act pozitiv chiar acolo. Oh, vai! Prieteni, dacă ați putea doar să înțelegeți aceasta, ceva s-ar întâmpla. Dacă ați ști despre ce vorbesc, ceva ar reacționa chiar acum. Vedeți? Aceasta este pozitivă, prezentă chiar acolo la fel ca cele cinci simțuri care sunt ale omului firesc. Credința este a lui Dumnezeu. Omul firesc poate fi greșit, dar Dumnezeu nu poate fi greșit. Oh, vai!

Păi, aceasta ne face să strigăm. Gândiți-vă! Oamenii îmi spun că au credință dar nu pot crede în vindecarea divină. Prieteni, dacă nu credeți în vindecarea divină, sunteți pierduți. Aceasta este corect. Cum veți face dacă nu aveți suficientă credință ca Dumnezeu să vindece acest trup ca să-L preamărească pe El, căci cu atât mai multă credință trebuie să aveți ca să credeți că Dumnezeu poate lua acest trup vechi muritor, să-l facă nemuritor și să-l ducă sus. Aceasta este o vindecare divină exactă. Oh, vai! Acolo vor fi unele dezamăgiri groaznice în ziua judecății, la înviere. Aceasta este corect.

Credința...trebuie să ajungem într-un astfel de loc, când vom fi mutați așa cum a fost Enoh. Credința este mărturia care l-a mulțumit pe Dumnezeu. Nu a făcut Enoh...Următoarea noastră Scriptură spune că Enoh a avut o mărturie prin credință

care i-a plăcut lui Dumnezeu. Este corect? Și Biblia spune: *„Fără credință este imposibil să fim plăcuți lui Dumnezeu.”* Astfel, trebuie să aveți același fel de credință prin care credeți și cunoașteți. (Pete pe bandă.)

...un dar de vindecare nu un dar de minuni deși multe minuni sunt făcute cu el. Acesta este un dar de vindecare. Fă-i pe oameni să te creadă. Ei merg afară, se face rugăciune, se întorc și, vai, sunt vindecați. Așteptați până părăsesc orașul, prieteni. După ce voi fi plecat pentru mult timp, veți auzi că oamenii vor veni în biserici și vor spune: „Ei bine, acel cancer s-a dus.” „Acea surzenie pe care am avut-o, păi, acum eu aud.” „Chinul meu, păi, acesta m-a părăsit.”

Este doar simplitate...nu este nimic care să puteți prelucra. Nu este entuziasm. Am observat oameni care vin în linie, se scutură și spun: „Oh, Dumnezeule! Aleluia! Amin. Slavă lui Dumnezeu.” Să nu faceți aceasta. Acolo vă amestecați cu credința. Vă amestecați cu Dumnezeu. Veniți foarte respectuoși, doar ridicați-vă mâna și credeți. Aceasta este tot. Credința, nu vă prelucrați cu ea. Credința este ceva care există deja în inima voastră. Doar veniți și credeți. Înțelegeți ce vreau să spun? Oh, prieteni! Vai, eu vă iubesc. Nu v-aș vorbi așa direct, dacă nu v-aș iubi. Dar vă iubesc prea mult ca să vă las să treceți fără ea. Vedeți? Trebuie să înțelegeți.

Acum, priviți repede la subiectul meu, ca să ne grăbim. Dumnezeu a mărturisit despre darul lui Abel. Este corect? Observați, când copiii lui Israel au fost în robie pentru patru sute douăzeci de ani, jos în Egipt, purtați acolo de Iosif când ei au coborât...curând s-a ridicat un Faraon care nu l-a cunoscut pe Iosif, și atunci poporul a ajuns în sclavie. Ei trebuiau să facă case de cărămidă din paie și miriște, apoi au început să strige către Dumnezeu pentru un eliberator. Este corect? Ei au plâns și au plâns iar Dumnezeu a predestinat un eliberator. Este aceasta corect? Pe Moise.

Când Moise a ajuns la vârsta maturității, a ieșit afară și a văzut un egiptean brutalizând un evreu. El a omorât pe egiptean și l-a îngropat. În ziua următoare, el a găsit doi evrei certându-se între ei. „De ce,” au zis ei, „ne vei omorî și pe noi așa cum ai făcut cu egipteanul?” Acum priviți. Faceți liniște. Moise eliberatorul, darul lui Dumnezeu pentru ei, nu a fost înțeles. Înțelegeți ce vreau să spun? Ei nu l-au înțeles pe Moise. Cu siguranță Moise s-a gândit că ei vor înțelege că el era darul lor pentru eliberare, dar ei nu au înțeles. Prieteni, să nu mă înțelegeți greșit. Pot să spun aceasta cu respect în inima mea, știind că sunt o persoană legată a eternității care voi sta la judecată într-o zi. Mii de oameni omit darul lor. Vedeți? Nu-l pot

Înțelege. Ei privesc și spun: „O, este doar un om.” Acesta este adevărul. A fost Dumnezeu sau Moise care a eliberat poporul? A fost Dumnezeu în Moise. Vedeți? Ei au strigat după un eliberator și când Dumnezeu le-a trimis eliberatorul, ei au omis să-l vadă deoarece acesta a fost un om. Dar nu era omul, ci era Dumnezeu în om...(Pete pe bandă.).....

... „*care locuiește în Mine. El este Acela care face lucrările.*” Vedeți? Dar El era Darul lui Dumnezeu pentru lume. Dumnezeu L-a dat pentru voi și pentru mine. Nu sunteți bucuroși? Priviți, Dumnezeu L-a dat. Ei bine, oamenii care cred că Dumnezeu ni L-a dat, pot fi salvați, dar cei care nu cred, nu pot fi salvați. Este corect? Și nu există nici o altă cale ca să intri în Împărăție, decât prin El. Ei bine, acum dacă credeți, puteți fi salvați, dar dacă nu credeți, nu puteți fi salvați pentru că El este Darul lui Dumnezeu. Priviți, Scriptura spune: „Nici un om...Știm că Dumnezeu a fost cu Hristos deoarece nimeni nu putea face lucrările pe care le-a făcut El, decât dacă Dumnezeu era cu El.” Este corect? Atunci ce era? Dumnezeu mărturisea că El era singurul Lui Fiu născut. Este corect? Dumnezeu a mărturisit când a spus: „*Acesta este Fiul meu.*” Și El a spus: „*Dacă nu Mă credeți pe Mine, credeți lucrările.*” Este corect? El a zis: „*Omul mărturisește despre sine,*” știți cum spune Scriptura, „*dar dacă Eu mărturisesc și ceea ce spun nu este adevărat, atunci să nu Mă credeți. Dar dacă Eu mărturisesc și ceea ce spun este adevărat, Tatăl Meu va mărturisi despre aceasta.*” Și dacă eu vă spun despre un dar de vindecare divină și Dumnezeu nu mărturisește despre el, atunci lăsați-l să se ducă, este greșit. Dar dacă Dumnezeu mărturisește despre el, să credeți că este darul lui Dumnezeu pentru voi. Aceasta este corect. Înțelegeți ce vreau să spun?

Nu-mi place că trebuie să aduc aceasta așa, prieteni, dar cred că veți ajunge între rândurile acestea. Acum observați. Vedeți? Este darul lui Dumnezeu. După Isus, când El S-a dus...El a fost înălțat. Mulți oameni au mers la Isus dar niciodată nu au fost vindecați. El S-a rugat pentru mulți dar fără nici un rezultat pentru că nu au crezut. Ei nu au crezut că El era Fiul lui Dumnezeu. Ei au spus: „Păi, El Se face pe Sine Dumnezeu. El iartă păcatele pe pământ, blasfemie.” Nu vedeți? Ei au spus la fel despre Ilie, au spus la fel despre Moise. „Păi, mai bine am fi murit jos, în Egipt, decât să fim aduși aici, afară și să flămânzim în pustie.” Vedeți? Trimisul lui Dumnezeu a fost respins întotdeauna. Știți despre ce vorbesc, nu-i așa? Sper că da, prieteni. Dumnezeu să vă binecuvânteze inimile. Vreau ca voi să vedeți aceasta, prieteni.

Atunci, ei aveau nevoie de un salvator și Dumnezeu L-a trimis pe Hristos lumii ca

Salvator. După ce Isus S-a dus, mulți dintre oamenii iubiți ai lui Dumnezeu, erau bolnavi și îndurerați iar Dumnezeu a dat lui Petru darul vindecării divine prin care oamenii erau vindecați. Dumnezeu a mărturisit prin Petru despre darul vindecării divine, așa cum a mărturisit prin Ilie ca Profet, prin Moise ca Eliberator și prin Hristos ca Fiu. El a mărturisit prin Petru ca Vindecător. A făcut-o? Și oamenii au prins ideea, astfel că ei au adus așa gloate de oameni, încât Petru nu se mai putea ruga pentru fiecare. Ei știau că acest apostol era darul lui Dumnezeu pentru oameni. El nu le-a strâns mâna și nu le-a spus „Dumnezeu să te binecuvânteze.” Astfel, au scos oamenii în afara clădirii și i-au pus jos, pe stradă, pentru ca măcar umbra lui Petru să treacă peste ei și să fie vindecați. Este corect? De ce? Pentru că știau că el era darul lui Dumnezeu trimis pentru oameni. O, sper că înțelegeți aceasta, prieteni. Priviți, a fost darul lui Dumnezeu. Acum vă întreb: „Petru a vindecat?”

.....Dumnezeu nu este în lucrurile materiale. Dumnezeu este în om. Duhul Sfânt nu a căzut peste organizații niciodată, ci a căzut peste om. Sunt așa de mulți oameni care spun: „Ei nu aparțin la credința mea.” Ei bine, dacă ai credința lui Hristos, este la fel. Lui Dumnezeu nu-i pasă de...organizația voastră nu înseamnă aceea pentru El. Oamenii au ajuns la un punct în care sunt o mare lume organizată. Acesta este motivul că eu aș avea aceasta mai degrabă într-un auditoriu. Dacă este o biserică a Unitarienilor, Trinitarienii nu vor veni. Dacă este o biserică a Trinitarienilor, Unitarienii nu vor veni. Dacă este o biserică Metodistă, Bapțiștii nu vor veni și dacă ar fi într-o biserică Baptistă, Metodiștii nu vor veni. Un trup...cineva a spus: „Trebuie să ne botezăm ca să se facă rugăciune pentru noi.” Milă! Aceasta este atât de păgân, cât poate fi. Nu! Căci printr-un singur Duh, toți suntem botezați într-un trup, indiferent cine sunteți și unde sunteți. Aceasta este corect. Deci, nu contează din ce organizație sunteți. Nu trebuie să aparțineți de biserica baptistă sau metodistă, pentecostală sau indiferent ce este, voi trebuie să aveți credință în Dumnezeu. Aceasta este corect. Sincer, nu trebuie să aparțineți de nici o biserică, dar dacă ați fost vindecați și păcătuiți din nou, se va întoarce asupra voastră mai rău decât a fost la început. Mergeți undeva, la o biserică și slujiți-L pe Dumnezeu. Dumnezeu nu vă vindecă pentru slava diavolului, ci El vă vindecă pentru gloria Lui.

Acum, priviți cum eșuează oamenii. Moise a eșuat și eu îmi imaginez cum a eșuat. Lui doar nu i-a plăcut să iasă afară și să vorbească poporului deoarece s-a gândit că aceasta este înălțare se sine. El s-a gândit că oamenii vor spune: „Acum, priviți la acest om.” Noi am avut mult din aceasta în lume astăzi, am avut mulți oameni

care au spus: „Dumnezeu a făcut aceasta și El a făcut aceea,” și Dumnezeu nu a mărturisit despre ea, dar dacă Dumnezeu mărturisește, El își va respecta darul. Este corect? Da, domnule.

Dumnezeu a onorat darul lui Abel. El a onorat darul lui Moise iar Moise s-a gândit că oamenii vor înțelege, dar ei nu au înțeles. Astăzi, cu siguranță pare că o persoană ar trebui să vină mai aproape decât unde sunteți voi chiar acum, ca să înțeleagă despre ce vorbesc. În ordine. Dar trece peste majoritatea capetelor. Prieteni, vă iubesc și vreau să vă văd vindecați.

Acum, când ei au strigat după un eliberator, Dumnezeu le-a trimis un eliberator, dar ei au omis să-l vadă. Moise era darul lui Dumnezeu pentru Israel. O credem? Apoi, Ilie profetul, era darul lui Dumnezeu. Și chiar în zilele lui Ilie, mulți dintre ei s-au ridicat ca profeți falși, dar Dumnezeu a mărturisit doar despre profeția lui Ilie. Dacă este de la Dumnezeu, Dumnezeu va mărturisi despre ea. Acolo era Ilie și el era darul lui Dumnezeu pentru Israel. Credeți voi aceasta? El era chiar păstorul lui Ahab, era chiar păstorul Izabelei, dar ea nu a vrut să admită că era păstorul ei. El era omul care i-a spus unde locuia. Este corect. El era păstorul ei. Ea l-a urât, totuși, el era darul asigurat de Dumnezeu pentru ea acolo jos, ca să-i facă cunoscut păcatele ei, dar ea a omis să-l vadă. Știți despre ce vorbesc.

Apoi a venit Isus. Și Isus...Ascultați, Isus era Darul lui Dumnezeu pentru Israel, pentru lume. Corect? Isus a fost Darul lui Dumnezeu. *„Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu.”* Credeți voi aceasta?

.....și nu erau apostolii. Credeți că Moise era eliberatorul pentru că era Moise cu spiritul și inteligența lui? Păi, el a spus că este un om cu vorbirea greoaie. Era Dumnezeu în Moise, un dar pentru oameni. A fost Dumnezeu în Hristos. El a spus: *„Nu sunt Eu, este Tatăl Meu care locuiește în Mine.”* Acesta este motivul că Marta a spus: *„Doamne,”* predica de seara trecută, *„știu că Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu care trebuia să vină în lume.”* Ea a crezut. Și oamenii de acolo au crezut în El.

Priviți la Petru când trecea. Păi, el era un muritor, născut în trup păcătos la fel ca mine și ca voi. Aceasta este corect. Oamenii aveau nevoie de un vindecător și ei au trimis...Dumnezeu l-a trimis pe Petru să facă această lucrare. Ioan era dragostea. Petru nu avea dragoste în inima lui așa cum avea Ioan. Ioan era puterea lui Dumnezeu în dragoste. Vedeți? Priviți aici. Când El l-a luat pe Petru, Iacov și Ioan;

nădejdea, credința și dragostea...nu vedeți? Acei oameni dăruți, cei trei: credința, nădejdea și dragostea. Nădejdea era în Iacov, el a fost acela care a așezat biserica în ordine. Credința era în Petru și dragostea era în Ioan. Credința, nădejdea și dragostea erau caracteristicile lui Dumnezeu pe pământ. Oamenii se puneau în umbra lui Petru și erau vindecați. O, prieteni! Oh, vai! Să nu credeți că strig la voi, prieteni. Puteți crede că sunt entuziasmat, dar nu sunt. Doar încerc să mă fac suficient de clar ca să înțelegeți despre ce vorbesc.

Acum, oamenii penticostali, s-au rugat în ultimii treizeci sau patruzeci de ani pentru un dar de vindecare. Trăim în zilele când avem cea mai bună știință medicală pe care am avut-o vreodată. Avem cele mai bune spitale pe care le-am avut vreodată, avem cei mai buni doctori pe care i-am avut vreodată și avem cele mai bune medicamente pe care le folosim, totuși avem cea mai multă boală decât am avut vreodată. Există mii și sute de mii de sfinți prețioși ai lui Dumnezeu care suferă în seara aceasta. Ei strigă și strigă și au strigat ani de-a rândul pentru ca Dumnezeu să restaureze darul vindecării divine în biserică, și când Dumnezeu a mutat orbitele acum vreo treizeci și ceva de ani în urmă, l-a rânduit și l-a trimis, multe sute de oameni trec pe lângă el fără să-l recunoască, prieteni.

Acum, acesta a fost împlinit. Nu-mi place să spun aceasta. Dumnezeu să aibă milă. Priviți prieteni, jos în restul țării, în Phoenix, în Houston, în San Antonio, jos în Arkansas, peste tot prin țară mii fiind vindecați, venind cu tot felul de maladii și boli. Oakland, recunoaște ziua ta! Într-o zi ne vom întâlni la bara de judecată a lui Dumnezeu și atunci veți ști că v-am mărturisit Adevărul Dumnezeului Atotputernic. Voi ați strigat după el. Cum? Dacă voi îl respectați și îl credeți, Dumnezeu va mărturisi despre darul Lui. Aceasta este corect. El a făcut-o pentru Abel, a făcut-o pentru Moise și pentru Ilie. El a făcut-o pentru Petru și a făcut-o pentru Pavel; a făcut-o pentru toți și o va face și astăzi. Când Cincizecimea a căzut pentru prima dată, și când botezul Duhului Sfânt a căzut prima dată, oamenii au spus: „Este fanaticism.” Dar Dumnezeu a mărturisit despre El, de aceea sunt cu voi în această seară deoarece știu că este mâna lui Dumnezeu. Apoi, mulți dintre ei s-au dus în diferite „ismuri,” cu El, dar atunci era un articol original al Cincizecimii și Dumnezeu a mărturisit despre El. Acesta este adevărul. Și El a făcut același lucru în seara aceasta, într-un alt fel.....

...și eu am mers la farmacie. Când am intrat înăuntru, am observat pe cineva care mă privea într-un fel ciudat. Apoi, am ieșit cu flaconul din farmacie. Eu mai aveam încă uniforma pe mine. Și el a pus...omul și-a pus mâna pe umărul meu, m-a privit

și a spus:

„Domnule,” a zis, „văd că ești ofițer și m-am gândit că te-aș putea întreba ceva. Poate crezi că, într-un fel, sunt nebun.” Și eu am spus:

„Care este necazul, domnule?” El a continuat:

„Locuiesc în Paducah, Kentucky. M-am îmbolnăvit acum doi ani și săptămâna trecută am avut un vis neobișnuit. Am visat că trebuie să vin în Jeffersonville, Indiana, pentru ca cineva cu numele Branham, să se roage pentru mine.” A spus: „Cunoști cumva dacă vreun Branham locuiește pe aici?” Vai, voi nu știți cum m-am simțit. M-am gândit:

„O, Dumnezeu pune mărturie.” Astfel, am spus:

„Da, domnule. Știu unde locuiește Branham.”

„Știi, este cineva care se roagă pentru bolnavi?”

„Eu sunt acela.” El m-a privit și lacrimile au început să-i curgă pe obraji. El m-a luat de mână și eu l-am luat de mână, mi-am scos pălăria, am pus-o jos iar pușca am pus-o peste pălărie, am îngenuncheat pe marginea străzii și am început să mă rog pentru el chiar acolo, pe stradă. Când m-am ridicat, acolo erau mame care stăteau în picioare ținându-și copilașii și bărbații cu pălăriile scoase așa, așteptând pentru rugăciune. Au fost făcute multe lucrări în Jeffersonville, și ei știau ce se întâmplă. Și când ne-am ridicat, ei toți stăteau în picioare cu capetele aplecate ascultând rugăciunea. M-am ridicat. Și fratele și-a pus brațele în jurul meu și mă bătea cu palma pe umăr. Eu nu-l văzusem niciodată până atunci. Dumnezeu l-a vindecat.

Eram jos, în Houston, Texas, în adunarea reverendului Kidson, și într-o dimineață așa cum stăteam acolo, oh vai, mă gândeam și mă rugam. Aveam serviciu zilnic. Acolo erau sute de oameni care veneau în linie și erau vindecați. Deodată a intrat o doamnă. O, clădirea era atât de lungă, cât acest auditoriu, etajul principal de aici. Doamna a alergat în spate și s-a așezat jos. Avea în brațe un copilaș mic și era agitată. În linia de rugăciune veneau la pas, aproape câte patru. Ea s-a ridicat și a spus: „Doar un minut. Doar un minut.” Și toți s-au oprit. Ea a spus: „Nu vreau să opresc această linie de rugăciune, dar vreau să spun...” Era foarte emoționată și tremura, într-un fel tulburată. Ea a spus:

„Locuiesc în partea de vest a orașului Houston.” Acum, Houston este un oraș

destul de mare, câteva mile în lungime, iar noi eram în partea de est. Ea a continuat:

„În această dimineață, vecina mea, mama acestui copilaș...” a spus: „Tatăl ei era un bătrân predicator metodist. El este mort de douăzeci de ani. Înainte ca să moară, el mergea predicând și spunând că într-o zi, Dumnezeu va da darul înapoi la biserică dintre neamuri, înaintea sfârșitului perioadei neamurilor, așa cum El a făcut pentru iudei. Și a spus: „Fetița lui, acesta este copilul ei. Ea este slăbită.” A zis: „În această dimineață, după ce a făcut curățenie în casă, a lăsat cârpa de șters praful și s-a așezat ca să se odihnească. Deodată a avut un vis. A văzut că se ridică un nor mare negru. Coborând din acel nor care se deschidea, a apărut tatăl ei care era mort și i-a spus: „Ridică-te, ia copilul și du-te la Tabernacolul Evangheliei din Houston căci darul vindecării divine este acolo.” Ei bine, ea s-a gândit că era doar un vis. Nu auzise niciodată de Tabernacolul Evangheliei din Houston. Ea a stat puțin acolo și a adormit din nou și a avut același vis a doua oară. Marele nor negru a venit iar tatăl coborând jos din acel nor. Ea a spus: „Este ciudat, eu am visat pe tata a doua oară.” El i-a spus: „la copilul...” Ei bine, ea s-a ridicat și s-a agitat puțin prin casă, a băut puțin, apoi a mers înapoi și s-a așezat jos din nou. Și când ea a mers înapoi, a visat acel vis a treia oară. Marele nor negru a venit, și ea

...ei au sunat la oficiul de evidență ca să vadă dacă era acolo și ce era visul. Acum, eu nu cred în toate visele...dar el a zis: „*Tinerii voștri vor avea vedenii, bătrânii vor visa vise.*” Apoi, ea a sunat la oficiul de evidență și i-a zis: „Da, există un Tabernacol al Evangheliei în Houston, acolo în partea de vest, pe strada șaptezeci și șapte.” Apoi a zis: „Est, strada șaizeci și șapte.” Și doamna, mama, așa de slăbită, ea nu putea...Acum, copilul avea poliomielită, piciorușele lui erau paralizate și ea nu putea aduce copilul. Dar ea avea o vecină și vecina schimbase autobuze și mașini până ce a ajuns și a coborât dintr-o mașină cam la două străzi de biserică. Acolo era un ofițer pe care ea l-a întrebat: „Știi unde este Tabernacolul Evangheliei din Houston?” El a spus: „Da, doamnă. Chiar acolo sus, unde acea mulțime de oameni stă în stradă. Ei au un serviciu de vindecare.”

Ei bine, micuțul era așa de plăpând când ea a ajuns acolo. Vă imaginați cum s-a simțit când a intrat și a văzut aceasta. Și ea mi-a spus...eu am zis: „Adu-mi copilul.” O, vai, știți ce s-a întâmplat, nu-i așa? Desigur. M-am gândit: chiar oamenii, îngerii cerului, știu despre aceasta. Dumnezeu va mărturisi despre ea. Lucrările Lui vor fi confirmate indiferent ce cred oamenii. Aceasta este corect. Este

adevărat, prieteni. Dumnezeu să binecuvânteze inima voastră.

Aici, la Camden, Arkansas, cu fratele Adams...cred că unul dintre frații Adams este aici în seara aceasta și la locul lui. El mă trăgea afară căci noi am avut mii care au participat la serviciu. Într-o zi, ei mă scoteau afară dintr-un serviciu când am auzit pe cineva strigând:

„Ai milă! Ai milă! O, unde ești reverend?” M-am întors iar fratele Adams a spus:

„Nu te poți opri.” Era un om de culoare, știți. În Arkansas, dacă dai mâna cu un om de culoare, ei te pun la închisoare. Deci, acolo eram, iată, o astfel de lege au ei acolo. Puteți vorbi cu el, dar să nu vă puneți mâinile pe el. Acum, aceasta nu este corect. Nu este. El este un om la fel de bun cum sunt eu, cum sunteți voi sau oricine altcineva. Aceasta este exact corect. Sigur. Nu știu ce gândiți voi despre aceasta, dar vreau să-mi descarc sufletul în legătură cu ea. Eu sunt de partea lui Abraham Lincoln și aceasta este corect. Priviți...

Acest sărman om de culoare stătea acolo și striga: „O, reverend.” Fratele Adams a spus: „Haide, frate Branham. Vai, privește la acea mulțime, ei te presează.” Și m-au scos din mulțime. Ei nu vor să fie aspri, dar încercau să ia povara, deoarece prieteni, uneori voi ajungeți în jur și ei vă calcă în picioare aproape până la moarte. Și ei mă scot. Îi iubesc. Dumnezeu să binecuvânteze inimile lor. Mi-ar plăcea să stau acolo, să-i ating pe toți și să mă rog pentru ei până ce respirația ar ieși din trupul meu. Seara trecută, când am ieșit din clădire, aproape că au trebuit să mă așeze în mașină. Chiar inima mea și totul doar tremura și sărea în felul acesta.

Voi nu vă dați seama de încordarea de a ține demonii când ies afară din oameni și sunt în cameră, iar voi sunteți responsabili. Dacă se întâmplă ceva în clădire? Păi, te vor închide în închisoare și ar desființa adunarea definitiv. Înțelegeți ce vreau să spun? Voi nu cunoașteți această responsabilitate. Apoi aici, așa de obosit după șase luni de mers. Eu am spus:

„Așteaptă un minut.” El striga. Sărmanul om avea pălăria în mână, cu părul cărunt, el striga:

„Reverend! Reverend!” Soția lui a spus:

„Nu poți merge la el, scumpule. Nu poți ajunge la el.” Am zis:

„Așteaptă un minut! Doar un minut.” Astfel, m-am uitat în jur și l-am privit. Am zis:

„Care este problema, domnule?” Fratele Adams și celălalt bărbat, m-au dus în spate unde era el. Am zis:

„Care este problema?” El a spus:

„Reverend, reverend.” Vedeți? El striga la mine așa: „Reverend,” punându-și mâna pe mine. Eu am sus:

„Da?”

„Doar un minut, reverend.” A zis: „Am făcut un drum lung ca să vin aici. Seară după seară...bătrâna mea mamă este moartă de aproape douăzeci de ani. Ea era o femeie creștină iar eu sunt orb de mai bine de douăzeci de ani și seara trecută sau cu o seară înainte, am visat...(loc gol pe bandă.)...că Dumnezeu a trimis darul Său de vindecare divină și se află în Camden, Arkansas, iar eu nu trebuie să te las să treci. Reverend, te rog, nu trece pe lângă mine.” Credeți că îl puteam ocoli? Nu-mi păsa ce culoare avea el. Este Dumnezeu. Nu-mi păsa că te pot pune în închisoare.

Apoi, stând acolo, lângă sărmanul om, l-am prins de mâini. Ochii lui au fost scoși afară de o explozie. Eu îl țineam de mâini și mă rugam pentru el iar soția lui plângea și lacrimile curgeau jos, pe haina ei pur și simplu. Ea stătea acolo. După ce m-am rugat, el doar...ochii lui, el era așa de uimit. A privit în jur, a început să-și frece ochii și a spus: „Scumpo, nu este un automobil parcat acolo?” Și aceea era mașina noastră în care intram. Lacrimi curgeau jos din ochii lui. El începuse să-și ridice mâinile și să se bucure. O, frate, Dumnezeu va mărturisi despre darul Său. Cerurile și pământul vor trece dar Dumnezeu se va mișca. Acolo va fi cineva care îl va primi, da, domnule, dacă veți veni și veți respecta ce a făcut Dumnezeu pentru voi. Aceasta este corect. Dumnezeu va mărturisi despre darul Său. Chiar acum este momentul să începem.

Ascultați. Cu puțin timp în urmă, eram în Illinois. Noi vorbeam despre oamenii de culoare, aceasta venise în mintea mea. Acolo era...eram într-o arenă mare. Mulți dintre voi, știți despre ce vorbesc. Privind în jur și văzând diferite lucruri, am văzut un bătrân de culoare cu un micuț cerc de păr alb în jurul capului; el a pășit înainte privind și după un timp, el a pășit spre un lucru anume și s-a oprit. Și-a scos pălăria și a ținut-o la spate, apoi și-a aplecat capul și l-am văzut spunând o rugăciune. După ce a terminat rugăciunea, am mers la el și am spus:

„Domnule, eu sunt slujitor. Am văzut că te rogi, dar ce era așa de uimitor cu

cutia?" El m-a privit și lacrimi curgeau pe obraji zbârciți. A spus:

„Rev...păstorule, doar privește acolo.” M-am ridicat și m-am uitat acolo. Părea că era o haină veche pusă înăuntru. Am zis: „Văd doar o haină.” Și aceea era ceea ce mulți oameni văd, semne naturale. Am spus: „Văd doar o haină.” Și el a spus:

„Observi tu acel fel de cerc în ea, păstorule?”

„Da, domnule.”

„Îl simt chiar aici, într-o parte. Acela este semnul curelei sclaviei. Acela este sângele lui Abraham Lincoln. Sângele lui Abraham a luat cureaua sclaviei de peste mine, de ce să nu-mi scot pălăria și să spun o rugăciune?”

În seara aceasta eu mă gândesc că dacă un om de culoare, pentru libertatea și drepturile lui, putea să-și scoată pălăria înaintea sângelui lui Abraham Lincoln, ce ar trebui să facem noi, creștinii înaintea Sângelui lui Isus Hristos? Vedeți? O, prieteni, mă aștept să fie mai multă credință în Oakland și în Los Angeles, de asemenea. Vă spun că oamenii care au primit-o nu cu mult timp în urmă, erau spaniolii din Arizona. Ei au prins ideea imediat, au știut că era darul lui Dumnezeu pentru ei. Au venit chiar la platformă și eu am văzut acele mămici spaniole căzând și leșinând și scoase din linie înainte să ajungă la mine. Ele au crezut. Una dintre ele a venit, ea chiar a avut un vis în care...ea nici măcar nu știa să vorbească engleză. Ea a văzut acea Ființă supranaturală stând în picioare. (Voi ați primit scrisoarea aici, nu-i așa?) Mulți...de ce? Dumnezeu va mărturisi despre darul Lui. Este corect? O, prieteni, voi știți despre ce vorbesc. Înțelegeți acum despre ce vorbesc? Credința. Credeți! Înțelegeți, nu este omul, este Dumnezeu în om. Știți ce vreau să spun.....

...Te rog, o, Dumnezeule, fie ca în seara aceasta oamenii să vină la fel cum au venit în zilele apostolilor. Fie ca ei să realizeze că acesta este timpul apostolic pentru ei. Acesta este ceasul în care ceea ce au cerut, este prezent acum: Duhul Sfânt în forma vindecării trupurilor lor. Acordă aceasta scumpe, Dumnezeule, și fie ca mulți oameni să fie vindecați în seara aceasta. Ai milă, Tată. Și fie ca toți care vin în această seară, să vină așa cum au făcut cei care au trecut pe lângă slujitorul Tău umil, Simon Petru. Ei au fost puși în umbra lui și au fost vindecați, pentru că au recunoscut pe Dumnezeu în om. Fie ca ei să recunoască pe Dumnezeu, așa cum au făcut în Moise. „*Dumnezeu era în Hristos împăcând lumea cu Sine Însuși.*” Fie ca ei să-L recunoască în seara aceasta pe Dumnezeu în oamenii Lui. Acordă aceasta,

scumpe Tată. Ai milă și binecuvântează pe fiecare dintre ei.

Scumpe Dumnezeu, acum eu mă rog pentru micuța mea biserică de acasă, care are serviciu în această seară, strigând și implorând ca să mă întorc acasă. O, Dumnezeule, oamenii se adună din diferite părți ale țării...Scumpe Dumnezeule, vrei Tu să ai grijă de băiatul meu orfan? O, eu sunt aici luptându-mă, și încercând să fac tot posibilul, scumpe Dumnezeu, să mă supun la ceea ce mi s-a spus să fac. Fie ca oamenii să vadă Tată, ce sacrificiu este și ceea ce Tu ai făcut pentru oameni. Fie ca ei să recunoască această zi și mulți să fie vindecați de bolile lor și să mărturisească prin acest oraș, căci o cerem în Numele prețios al lui Isus Hristos, Fiul Tău preaiubit. Amin.

Prieteni, ei doar cad dintr-o parte în alta. O, cât aș dori să puteți...știu că o faceți. Dumnezeu să binecuvânteze inimile voastre. Am încredere și cred că o faceți. Să cântăm toți acum în timp ce cântă și muzica împreună cu noi toți, „Crede numai.” Fiecare acum, înălțați-vă glasurile. Haideți acum:

„Crede numai, crede numai,

Totul este posibil,” (Pot sta chiar aici. Este în ordine. Mă voi întoarce sub umbră, în spatele microfonului...ajung doar chiar aici.)

„Crede numai, crede numai,

Totul este posibil, crede numai...”

Doar un moment acum. Credeți că Dumnezeu este în mijlocul nostru în această seară? Credeți? Credeți că El vă este trimis vouă oamenilor, care strigați după eliberare? Credeți că El v-a trimis vindecarea? Credeți cu toată inima voastră? Atunci să cântăm cu mâinile pe inimile noastre, spunând:

„Doamne, eu cred. Doamne, eu cred.

Totul este posibil, Doamne, eu cred.

O, Doamne, eu cred. Totul e.....

...ceasul a venit, noi credem că Tu vii curând. Tu ai trimis darul Tău ca să Îl preamărească pe Fiul Tău sfânt. El își întinde mâna sfântă ca să vindece prin reprezentanții bisericii Sale. Ajută-i pe oameni în seara aceasta. În timp ce se cântă

plăcut și dulce, fie ca oamenii să creadă. Tată, dacă am spus ceva greșit, iartă-mă. Mă rog să-i faci pe oameni să înțeleagă că acesta este timpul pe care Tu l-ai mărturisit și să știe că slujitorul Tău nu a venit din cauza unei dorințe proprii, ci a fost voia Ta să vin aici, Tată. Fie ca toate mințile sceptice cu toate gândurile sceptice, să fie date la o parte, și să vină în seara aceasta ca să fie vindecați, pentru că credem aceasta în Numele lui Isus și pentru gloria Lui. Amin. Acum, ați lăsat voi deoparte toate gândurile sceptice? Ați uitat de toate ideile voastre sceptice? Credeți voi? Spuneți: „Amin.” Dumnezeu să vă binecuvânteze, prieteni.

Acum, ei vor face o fotografie. Și vă spun ce se întâmplă cu aceste fotografii: le pun în camera mea și în fiecare seară, când sunt acasă, mă rog pentru ele. Câți doriți să mă rog pentru voi când mă uit la această fotografie? Dumnezeu să vă binecuvânteze inimile. Acum, fiți siguri că nu pierdeți serviciul de mâine seară, iar seara următoare, povestea vieții mele. Seara următoare vreau ca voi să o auziți. Și acum, Dumnezeu să vă binecuvânteze în timp ce vom sta cuviincioși pentru un moment; ei vor face fotografia. Fotografii vă va spune ce să faceți. (Fotografii spune: „Dacă vreți să vă așezați acum, vă rog.”) Dacă cei de la balcon ar sta în picioare, ar fi mai bine, s-ar face o mai bună...Nu este corect fotografiile? Dacă ei ar sta în picioare, s-ar face o fotografie mult mai frumoasă. În special, la balcon. Este corect? Ar fi o imagine mai bună...În ordine, cei de la balcon să stea în picioare. Ei vor ca cei de la balcon să stea în picioare, toți în jur. Este în ordine?În prezența.....(urmează linia de rugăciune. Fratele Branham pleacă de la microfon și nu este pe deplin înțeles iar textul care urmează nu este complet.)

Prin credință Abel a adus lui Dumnezeu o jertfă mai bună decât Cain, și prin ea a obținut el mărturia că era neprihănit și Dumnezeu a mărturisit despre darul lui. Tată cresc, Îți mulțumesc acum pentru mărturia Ta, căci ai mărturisit ceea ce Tu ai făcut prin scumpul nostru Isus. Fie ca Îngerul care mi-a vorbit în cameră, în seara aceea, să fie de partea slujitorului Tău în acest timp și să confirme Cuvântul cu multe semne și minuni. Ne dăm seama că Satan este.....și fie ca mulți oameni să fie vindecați în această seară iar credința lor să fie ridicată în acest timp pentru ca ei să creadă mărturia. Fie ca ei să fie vindecați de tot felul de boli, fă ca orice duh să se supună slujitorului Tău, pentru gloria lui Dumnezeu, cerem aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Acum...voia lui Dumnezeu, este să o vindece...tocmai înainte de...chinuind...sora... eu te rog stăruitor prin Isus...Dumnezeule Atotputernic, mă rog să binecuvântezi

pe sora noastră care suferă și fie ca ea în acest timp să-și dea seama că este...oamenilor, Tu vei mărturisi despre darul Tău. Ieși afară din ea, demonule, în Numele lui Isus Hristos. Acum, cum poți tu...crezi că Dumnezeu ți-a spus...crezi cu toată inima ta, soră? Scumpule Dumnezeu, este imposibil ca ea să nu fie vindecată pentru că ea spune că crede din toată inima. Tu ai spus că dacă îi voi face pe oameni să mă creadă, ce Tu ai trimis pentru acest scop, și voi fi sincer în rugăciune, nici o boală nu va sta înaintea rugăciunii. O, Dumnezeule, în mai mult de unsprezece state am mărturisit despre darul Tău, și acum, Tată, eu mă rog să acorzi...sora noastră să fie numărată cu aceia care au credință. Ieși afară din ea, tu.....

...Tată cresc, mă gândesc cum ai lucrat peste mări prin acei sfinți plăcuți...cum Tu...smerește-l ca să-L creadă pe Dumnezeu...eu mă rog să binecuvântezi pe scumpul nostru frate care se apropie...el este în nevoie...Te rog, o Dumnezeule, să ai milă de el. Ieși afară din el, demonule, în Numele lui Isus Hristos. Crezi tu, din toată inima? ...vino...acesta este adevărul.

Vrei să te faci bine, nu-i așa? Crezi că Dumnezeu ascultă rugăciunea fratelui Branham? În ordine. Tată ceresc, așa cum această fetiță este...micuții ochi albaștri privind spre...și zâmbind...credința, ca ea să creadă ceea ce a cerut. Și această vibrație...fii milos cu ea, Tată. Demonule, ieși afară din ea în Numele lui Isus Hristos...inima mea...Tatăl nostru ceresc, fii milos cu această scumpă fetiță care suferă în această seară, iar Tu ești aici ca să faci...

Tu crezi...Tată ceresc, fii milos cu sora noastră care suferă...Tu cunoști totul...să-și dea seama că Dumnezeul Atotputernic are.....Doamne, și El mărturisește despre...demonule, părăsește-o în Numele lui Isus Hristos. Amin. Scumpule Dumnezeu...cred ceea ce ei...mă rog Tată, în seara aceasta pentru scumpul meu frate care suferă pentru că Satan încearcă să-i ia viața. Binecuvântează-l, scumpe Dumnezeu. Ieși afară din el, demonule, în Numele lui Isus Hristos...sus, la balcoane, țineți-vă capetele aplecate, vă rog. Acela l-a părăsit dar s-a întors înapoi la el, din nou. Eu știu că acolo, este cineva cu capul ridicat. Să nu faceți aceasta. Acum, doar un moment...aplecați-vă capul și credeți din toată inima. Tată ceresc, Tu ai promis...să vindecii oamenii. Simt că marele Mesager, Îngerul vindecării lui Dumnezeu, stă lângă amvon în acest moment, de aceea cu toată credința pe care Tu o ai...pentru că fratele meu este în...cum acest demon a venit să-l trimită în mormânt înainte de vreme. Ieși afară din el și...în Numele lui Isus Hristos...toate vibrațiile din mâna mea, s-au oprit. Du-te și Dumnezeu să te

binecuvânteze.....

....dacă ar fi, ar vibra...du-te și crede, fratele meu...toate lucrurile acum...eu pot să văd...tocmai acum. Biblia spune foarte clar: „Dacă credeți, toate lucrurile sunt posibile. Dacă credeți.”o mie nouă sute de ani au trecut, El S-a înălțat la cer și a dat daruri oamenilor și acum, Dumnezeu încă mărturisește despre darul Său. De aceea, în supunere față de însărcinare...eu mustru acest demon, ieși afară din ea în Numele lui Isus Hristos.....poate voi da audienței puțin răgaz. Ridicați-vă capul. Dacă cineva vrea să vadă...câți m-ați auzit explicând ce sunt vibrațiile? Să vă văd mâinile. Câți înțeleg cum a venit darul, vibrația de pe mâna mea? Să văd mâinile voastre. Vedeți cu toții ce este.....

...doar acest om...m-am gândit că sunt.....

...acum fiecare să-și aplece capul și să se roage. Amintiți-vă că acesta poate merge de la unul la altul, așa că, asigurați-vă că aveți capetele aplecate. Tată ceresc, fii milos, Dumnezeule, cu sora noastră iubită, care are un drept, Tată, ca în seara aceasta să fie vindecată. Ea vine să pretindă privilegiul dat ei de Dumnezeu, de a fi vindecată de Salvatorul Isus din Nazaret. De aceea, Tată, dă slujitorului Tău credință, ca să mă pot urca sus acum, în acea credință. Și acum, în Numele lui Isus Hristos, eu te mustru Satan, părăsește-o! Vă rog, prieteni, nu vă ridicați capul. Acum, aceasta o stânjenește pe doamna. Acesta trebuie să fie un cancer în loc de probleme femeiești pentru că acesta este foarte, foarte agitat. Acum, țineți capul aplecat. Crezi tu din toată inima că pot face aceasta prin Isus Hristos? Crezi că tot ce ai de făcut, este doar să crezi? Acolo, pe undeva, sunt capete ridicate, prieteni țineți-vă capul aplecat. Scumpe Tată ceresc, fii milostiv.....

...și dacă există ceva ce se întâmplă pe...în felul acesta, cum ar fi dacă ați fi avut...eu doar mă întreb câteodatăodată, cineva era pe moarte și dorea ca eu să merg cu avionul...o femeie mă suna din Missouri, a spus că stătea îngenuncheată la telefon, și plângând, mă implora să mă rog...să stau la telefon, să nu închid...dorea să închirieze un avion cu care să ajung în Missouri ca să mă rog pentru un copil care era pe moarte. Doamne, aceasta este emoționant, dar ce poate face un om? Vă face să vă pierdeți mințile, dacă vă gândiți.....vorbeam cu soția mea care a zis că sunt gloate de oameni și altele, oh, Doamne!
.....

.....acum, această fetiță este oarbă și nici o vibrație în mâna ei. Ea este infirmă și

desigur aceasta nu face o vibrație, ci doar un germene de boală.....eu cred că Dumnezeu o va vindeca.....Dumnezeu ne va vorbi.....acum, să țineți capul aplecat și voi cere lui Dumnezeu cu toată inima mea ca ea.... să nu uitați că nu eu sunt vindecător, ci este Dumnezeu. Fetito, Îl iubești pe Isus, nu-i așa? Ei bine, Îi voi cere lui Isus să-ți redea vederea din nou și să te facă să mergi. Scumpule Isus, trimite binecuvântările Tale divine peste această fetiță și peste acești ochi care sunt orbi acum și fie ca ei să vadă din nou. Fie ca acest trup care acum este infirm, să fie întreg din nou. Mă rog Tată, ca să acorzi aceasta în Numele Fiului Tău preaiubit, Isus Hristos. Poți vedea acele lumini? Vezi aceea? Acum privește spre mine...vezi acea umbră? În ordine audiență, puteți să vă ridicați capetele.....

.....când orice trup moare, se contractă, se micșorează. Este corect? Este destulă micșorare pe ochii copilului până ce poate vedea luminile din cameră și poate distinge mâna mea în fața ei....uită-te sus, în acea direcție....

.....haideti să spunem cu toții „Slavă Domnului!” O, Doamne! Acum, noi vom pune mărturia ei în ziar pentru ca voi să o puteți vedea. Care este numele ei, soră? Ronna Mae Promise. Urmăriți aceasta în ziar.....

....cancerul tău este...câți credeți acum? Dumnezeu să binecuvânteze inima voastră.....

...acum, aici este un surdo-mut. Acolo este o vibrație, aceasta este ce pot să spun....trebuie să fie credință, nu doar credința mea. Acum, vreau să vă aplecați capul cu toții. Câți credeți că pot face aceasta prin Isus Hristos? Ridicați mâinile. În ordine. Dacă sunt mulți care cred, veți vedea slava lui Dumnezeu. Aplecați-vă capetele pretutindeni. (Cineva spune că nu i-a spus fratelui Branham care era problema omului.)

Tu nu trebuie să ne spui, prietene. Este cunoscută. La Dumnezeu nu există nici un secret, și El descoperă secretele slujitorilor Săi. Ați văzut lucruri care au fost făcute, chiar patimi și lucruri. A fost o persoană care a trecut adineauri și care avea o patimă. M-am uitat la acea persoană și nu am vrut să spun numele bolii. Boli venerice sau patimi, eu nu trebuie să fac aceasta. Înțelegeți, dacă vreți. Dacă îmi cereți, dacă vreți să știți...desigur, îndată ce ați știut, am simțit acea vibrație... Acum, aplecați-vă capul fiecare, fiți cu adevărat iubitori, tăcuți și fiți respectuoși, și veți vedea slava lui Dumnezeu.

Tată ceresc, oh, eu vin în acest oraș, apoi trebuie să plec. S-ar părea că acesta este timpul când am adus oamenii într-un loc în care ei au început să creadă și lucrări sunt îndeplinite, apoi trebuie să plec din nou. Dar mă rog că poate Tu vezi că este potrivit să ne trimiți aici din nou.

Aici, înaintea mea stă un bărbat căruia Satan i-a astupat urechile ca să-l facă să pășească înaintea vreunei mașini sau ceva și să fie omorât, încercând să facă acest mare rău acestui frate sărman, dar noi suntem aici ca să-l facem întreg, Tată. Și așa cum am vorbit oamenilor în această seară despre vizita Ta, a Îngerului lui Dumnezeu, fie ca Tu să confirmi aceasta acum, înaintea ochilor lor, pentru că linia de credință trebuie să înceapă.....(Spațiu gol pe bandă.) **AMIN.**